

Sygn. akt VIII *Pa* 75/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.) SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015r. w Gliwicach

sprawy z powództwa Ł. P. (P.)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o odpłatę pieniężną

na skutek apelacji powoda Ł. P.

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 16 grudnia 2014 r. **sygn. akt** VI P 4602/14

uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 2 i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn akt VIII Pa 75/15

UZASADNIENIE

Powód Ł. P. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Sp. z o.o. w S.:

- kwoty 15.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę,

- kwoty 10.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej tytułem odpłaty pieniężnej.

Wyrokiem zaocznym z dnia 16 grudnia 2014 roku w sprawie VI P 4602/14 Sąd Rejonowy w Gliwicach uwzględnił żądanie dotyczące odszkodowania, oddalił powództwo o odprawę pieniężną jako przedwczesne i orzekł o kosztach procesu. W uzasadnieniu sąd I instancji wskazał, że powód otrzymał od pozwanej wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2014 roku. Odprawa pieniężna należna na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz.U. z 2003r., nr 90, poz. 844 ze zm.) jest wymagalna z chwilą rozwiązania stosunku pracy. Na dzień wydania wyroku zaocznego stosunek pracy łączący strony nie uległ rozwiązaniu. W tej sytuacji powództwo o odprawę podlegało oddaleniu jako przedwczesne.

Powód złożył apelację zaskarżając wyrok zaoczny w części tj. w pkt 2, w którym orzeczono o oddaleniu powództwa o odprawę pieniężną. Wyrokowi zaocznemu zarzucił:

- naruszenie art. 325 k.p.c. przez zamieszczenie w sentencji orzeczenia wzmianki o przyczynie oddalenia powództwa,
- sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią orzeczenia polegających na przyjęciu, że roszczenie o odprawę nie stało się wymagalne,
- będące skutkiem powyższego nierozpoznanie istoty sprawy polegające na nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego w zakresie roszczenia o odprawę pieniężną.

W związku z powyższym powód domagał się zmiany zaskarżonego wyroku w pkt 2 przez uwzględnienie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 10.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu tytułem odprawy pieniężnej oraz zasądzenia kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych za obie instancje ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji oraz orzeczenia w przedmiocie kosztów procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja jest zasadna.

W sprawie Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny na podstawie art. 339 § 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Sąd I instancji przyjął twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych za prawdziwe, uznał jednak, że w chwili wyrokowania odprawa pieniężna nie jest wymagalna. Z całą pewnością w chwili wniesienia apelacji i wyrokowania przez sąd II instancji stosunek pracy będący przedmiotem sporu uległ już rozwiązaniu. Sąd Rejonowy nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych jednakże z uwagi na upływ czasu odpadła przeszkoda braku wymagalności roszczenia opartego na podstawie art. 8 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz.U. z 2003r., nr 90, poz. 844 ze zm.) – co było przyczyną oddalenia powództwa. Zgodnie z przepisem art. 316 § 1 k.p.c. Sąd II instancji miał obowiązek wziąć tę okoliczność pod uwagę. W zaistniałej sytuacji zarzut nierozpoznanie istoty sprawy był uzasadniony. Ponadto sprawa wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości albowiem Sąd Rejonowy takiego postępowania nie prowadził.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia przepisu art. 325 k.p.c. Skarżący powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z 6 marca 2014 roku, VCSK 216/13. W sprawie rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w wyroku Sądu Apelacyjnego od którego wniesiona została skarga kasacyjna nie zawarto określenia, że powództwo podlega oddaleniu jako przedwczesne. Zatem sytuacja była odwrotna niż w niniejszej sprawie, a Sąd Najwyższy wypowiedział się co do zagadnienia braku wzmianki o przedwczesności powództwa w sentencji wyroku. W ocenie Sądu Okręgowego z brzmienia przepisu art. 325 k.p.c. nie można wywodzić, że zamieszczenie w sentencji wyroku określenia, że powództwo jest przedwczesne stanowi naruszenie tego przepisu prawa procesowego ponieważ jest to rozstrzygnięcie o żądaniu strony. W orzecznictwie wskazuje się na dopuszczalną praktykę zawierania w sentencji wyroku wskazania z jakiego tytułu

zasądzone zostają określone kwoty – wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 10 czerwca 2014 roku, V ACa 231/14, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 6 czerwca 2013 roku, III APa 1/13. Podobnie zamieszczenie rozstrzygnięcia o przedwczesności powództwa nie jest naruszeniem art. 325 k.p.c. – zwłaszcza, że nie do każdego wyroku sporządzane jest uzasadnienie i mogłyby w takiej sytuacji powstać wątpliwości co do zakresu powagi rzeczy osądzonej.

Jak wskazano wyżej w sprawie nie zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe celem ustalenia z jakich przyczyn została rozwiązana umowa o pracę łącząca strony i czy spełnione zostały przesłanki do zasądzenia żądanej odprawy pieniężnej. W związku z powyższym sąd I instancji rozpozna wnioski dowodowe stron i w oparciu o wnioski uwzględnione dokona ustaleń.

Rozstrzygnięcie wydano na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c.

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Jolanta Łanowy (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia